

Udskriftsdato: søndag den 7. juni 2026

2021/1 BSF 143 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om igangsættelse af en uvildig undersøgelse af det familieretlige system

---

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 1. marts 2022 af Mette Thiesen (NB), Peter Seier Christensen (NB),
Lars Boje Mathiesen (NB) og Pernille Vermund (NB)

Forslag til folketingsbeslutning

om igangsættelse af en uvildig undersøgelse af det familieretlige system

Folketinget pålægger regeringen – i dialog med Folketingets partier – at igangsætte en uvildig undersøgelse af, hvordan retsmidlerne i det familieretlige system fungerer, og hvordan det fremover kan sikres, at der ydes tilstrækkelig effektive retsmidler i familieretssystemet for samværsager.

Bemærkninger til forslaget

Det er forslagsstillernes holdning, at det familieretlige system trænger til en grundig og uvildig undersøgelse af, hvorvidt der er tilstrækkelig effektive retsmidler i det familieretlige system for samværsager.

Det er forslagsstillernes holdning, at der bør igangsættes en uvildig undersøgelse, så det sikres, at midlerne i det familieretlige system er tilstrækkelig effektive og intelligente og bidrager til en styrkelse af samværet mellem forælder og barn. Med effektive retsmidler mener forslagsstillerne de mekanismer i lovgivningen, som kan bringes i anvendelse til at sikre, at en afgørelse i det familieretlige system eller ved familieretten bliver håndhævet.

Det er forslagsstillernes holdning, at der er mange grunde til at tro, at retsmidler til håndhævelse af samværsager, herunder samspillet mellem Familieretshuset og familieretten, trænger til et uvildigt genensyn. Det kan indledende anføres, at Familieretshuset i meget ringe grad fører særskilt statistik over afgørelser. Familieretshuset fører til illustration ikke statistik over sager, hvori der sker samværschikane, eller håndteringen heraf, jf. SOU alm. del – svar på spørgsmål 902, folketingsåret 2020-21.

Den manglende data om centrale afgørelser og sagsbehandling gør det i sig selv vanskeligt at få overblik over reglernes hensigtsmæssighed og dermed også over, hvorvidt retsmidlerne er effektive.

Der kan peges på helt grundlæggende generelle problemer med retssikkerheden i det familieretlige system i form af lange sagsbehandlingstider og vilkårlig sagsbehandling, som det bl.a. fremgår af en retssikkerhedsbarometerundersøgelse fra 2021. Af undersøgelsen fremgår bl.a., at blandt 267 advokater svarer 50 pct., at retssikkerheden er dårligere i dag end for 5 år siden (»Retssikkerhedsbarometer – undersøgelse 2021«, Advokatsamfundet, februar 2021). Derudover har Folketingets Ombudsmand bl.a. påpeget, at sagsbehandlingstiden i sager om overvåget samvær efter dom og sager om midlertidigt samvær er alt for lang, jf. Folketingets Ombudsmands udtalelse til Familieretshuset i Aabenraa den 4. maj 2021.

Baggrunden for forslagsstillernes forslag er først og fremmest en række sager, hvor borgere beskriver lange, opslidende og omkostningstunge forløb, hvor de måske indtil flere gange får medhold i retssystemet, men alligevel ikke opnår eller i kun meget begrænset omfang opnår samvær med deres barn. Selv hvor borgeren har ret, kan borgeren have svært ved at få ret.

Et eksempel fremgår af artiklen »Jan kæmper for at få sin søn tilbage: Jeg har mistet tilliden til det danske system« fra BT den 2. maj 2021. Heraf fremgår bl.a., at Familieretshuset tillægger det skadevirkning for borgeren, at han benytter sig af sin ret til at sende ansøgninger om samvær og klager over afgørelser på disse til Familieretshuset. Borgeren får senere medhold i landsretten. Det fremgår af artiklen, at det har kostet borgeren godt en million kroner, og at det har haft væsentlige personlige omkostninger. Et andet eksempel er Martins kamp for ret til samvær med sit barn, hvor Martin oplever, at moderen til hans barn manipulerer med barnet med det resultat, at Martins adgang til samvær med sit barn forringes (»Barnets Tarv? Martins kamp mod Familieretshuset«, Nye Borgerliges youtubekanal, den 28. juni 2021).

Borgere, der er i kontakt med Familieretshuset, oplever bl.a., at bopælsforælderen kan omgå en dom ved at udlevere barnet til samvær i overensstemmelse med en dom en enkelt gang for derefter at tilbageholde barnet ved næste samvær. Efter retsplejeloven kan der nemlig ikke fastsættes tvangsbøder for et ubestemt antal ikke nærmere angivne fremtidige samvær, men alene en enkelt eller nogle enkelte tvangsbøder med forfald, når en afgørelse om samvær på et eller nogle enkelte nærmere angivne tidspunkter ikke efterkommes (Karnovs note nr. 2388 til retsplejelovens § 456 r, stk. 3). Resultatet for borgeren er, at denne alligevel ikke kan få sin ret efter en lang og opslidende kamp, og for de i forvejen pressede domstole synes det uhensigtsmæssigt.

Det er forslagsstillernes holdning, at Folketinget skal tage samværsagerne i Danmark alvorligt. At miste kontakten med et barn, som man ellers er en kærlig og god forælder for, er blandt de værst

tænkkelige situationer, en forælder kan opleve. Derfor skylder vi som minimum borgerne at igangsætte en uvildig undersøgelse af, hvordan retsmidlerne i det familieretlige system fungerer, og hvordan det fremover kan sikres, at der ydes tilstrækkelig effektive retsmidler i familieretssystemet for samværssager.

Skriftlig fremsættelse

Mette Thiesen (NB):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om igangsættelse af en uvildig undersøgelse af det familieretlige system.

(Beslutningsforslag nr. B 143)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.